

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن قلم ایران (در تبعید)

۰۱ جنوری ۲۰۱۴

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

اطلاعیه انجمن قلم ایران (در تبعید)

در آستانه سال ۲۰۱۴ میلادی

جهان سالی دیگر را پشت سر گذاشت و اینک در آستانه سال نو قرار داریم. امیدها، همه بر این مدار بود که انبوه ناکامی ها و شوربختی های بشری کاهش یابد و سالی که رو به پایان است، پیام آور آزادی و رهائی از تنگدستی و ستم و خفقان باشد. اما، چنین نشد و جنگ، سرکوب، بیداد، فقر و سانسور جهان را همچنان به تباهی بیش تر کشید.

در جامعه اسلام زده ما نیز، تباهی و ویرانی و کشتار، گسترده تر از پیش، فرمانروا بود. در سنجش با دیگر مردمان، اکثریت مردم ایران، بسی بیش تر، در شوربختی و بیداد ژرف غوطه ور بودند و در پی سیاست های انسان ستیزانه حاکمیت اسلامی، افزون بر تحمل ستم های همیشگی رژیم، می بایستی سنگینی بار تحریم ها را نیز در زندگی روزمره خود، بر دوش کشند؛ تحریم هایی که اگر چه حکومت اسلامی را به زانو درآورده است، اما مردم را هم از دارو و درمان و نان و آسایش، بیش از پیش محروم کرده است. تنها پاسخی که حکومت به زانو درآمده، به حرکت های اعتراضی مردم، داده است، کشتار بوده است و سرکوب و تداوم ویرانی و تباهی...

در دولت برگزیده روحانی نیز، چرخ های ماشین سرکوب و کشتار با شدتی بیش تر از گذشته می چرخد؛ یورش به زنان، پیگرد و آزار و اعدام گسترده جوانان و دانشجویان و کنشگران کارگری و نویسندگان و هنرمندان، اقلیت های ملی و مذهبی، تنها بخشی کوچک از پرونده سیاه دولت تازه است.

از روزی که قدرت دولتی به حسن روحانی واگذار شده است، روزانه به طور میانگین، دو نفر اعدام شده اند؛ شمار کشته شدگان در دولت روحانی، با توجه به تمام سرکوب ها و جنایت های رژیم، بی مانند است. روند این اعدام ها، در کنار زیر پا گذاشتن پیوسته حقوق مردم، ربودن شاعران، محروم شدن کارگران از دستمزدها و به ویژه بیکاری جوانان، سانسور همه جانبه نوشته های نویسندگان و آثار هنرمندان و مهم تر از همه، زندگی بی چشم انداز برای مردم،

هم چنان ادامه دارد. همه وحشت حکومت اسلامی، از خشم و خیزش مردم ایران است که روزی نچندان دور، گریبان او را خواهد گرفت و در آشغالدانی تاریخ، برای همیشه مدفونش خواهد کرد.

با امید به چنین روزی ست که ما بر این باوریم که حکومت تباهی و سیاهی و ویرانی و کشتار نمی تواند پای برجا بماند.

سال نو، سال امید و مبارزه ای ست که هم اکنون در گستره های بسیار، می توان نشانه های جوشش آن را دید. برای رشد و نموی این جوانه های جوشش، تنها راه مبارزه با تباهی اسلامی ست که جامعه ما را در سلطه خود گرفته است.

انجمن قلم ایران در تبعید، سال نو پرباری را برای مردم جهان آرزو می کند و امید دارد که نویسندگان و هنرمندان و روشنفکران جامعه ما، به ویژه با همراهی با قشرهای گسترده به ستوه درآمده، گام و قلم خود را برای از میان برداشتن حکومت سانسور و ستم و سرکوب به خدمت بگیرند.

انجمن قلم ایران در تبعید

آغاز سال ۲۰۱۴ میلادی